

ΕΤΟΣ Α'.

ΓΡΑΦΕΙΑ

17 — Όδός Σολωμού — 17

ΑΡΙΘ. 23

Έν Αθήναις τῇ 15 Νοεμβρίου 1902.

ΔΙΑ ΜΙΑΝ ΛΕΞΙΝ !

Υπάρχουν στιγμὰὶ καθ' ἃς ἡ μόνωσις εἶνε δι' ἐμὲ παράδεισος· ὡς ἄλλοτε πάλιν ἡ παράδεισος τῆς μολώσεως· μὲ φάνηται κόλασις. Πολλάκις ἐπίσης ἡ τύρβη καὶ ὁ θόρυβος εἰς εὖ ἐμὲ αὐτοκτονία ἄλλοτε ζωὴ καὶ σφρίγγος.

Οὕτως ἡμέραν τινα ἔσθρευον τὴν τύρβην καὶ τὴν κίνησιν· μελαγχολία δὲ μετὰ πένθιμου σιγῆς μὲ ὤθησε πέραν τῶν Ἀθηνῶν ὑπὸ σκιερὰν ἀναλευράδα ἔπου ὁ σάλος τῆς ζωῆς πόλεως εἰν φθάνει· ἐπὶ δὲ τὸ κλινὸν ἄστου δὲν φαίνεται.

Ἐκάθησα ἐκεῖ ὅπως λησμονήσω τὴν κακίαν καὶ τὰ πάθη τῶν ἀνθρώπων, ὅπως χύσω εἰς τὴν λυπὴν μου ὀλίγην χαρὰν ἐκ τῆς φύσεως, ὅπως

βυθισθῶ εἰς τὰ αἶτια τῆς συμφορᾶς μου καὶ φιλοσοφῶν ἐπ' αὐτῶν ἐξαρθῶ εἰς κυνισμὸν. Ἐκάθησα ἐκεῖ ὑπὸ πυκνὴν σκιὰν δένδρων καὶ παγιώσας τὸ δικαστήριον τῶν σκευῶν μου, ἔκρινον, ἐδίκαζον, κατεδίκαζον καὶ τέλος ἐβυθισθὴν τελείως ὡς ἀπονεναρνωμένους εἰς ὄνειροπολήματα καὶ φαντασίαν.

Μεῖ ἐζήτησεν ἡ φαντασία τὰ πέρα τῆς καὶ τὰ παρεχώρησα. Ἐκείνη ἀναλαβούσα τὰς πτέρυγὰς τῆς ἀπέπηγ'· ποῦ ὑψυτο εὐδ' ἐγὼ ἐγνώριζα.

Τὴν ἔβλεπον μόνον ἀπερχομένην εἰς τὰ αἰθέρια ὕψη μετ' ἰλιγγιώσεως ταχυτητος.

Εἰς αὐτὴν εἶχον προσηλώσῃ ὑπόκληρον τὸν νοῦν μου καὶ οὐδὲν ἕτερον περίε μου ἀντελαμβανόμεν.

Τὴν ἔχουσα τέλος· δὲν τὴν ἔβλεπον !

Ἐκείνη μόλις ἀντελήθη ὅτι εἰς ἐ τὸσον ὕψη-

λότερον τοῦ κόσμου ὥστε οὔτε ὄραται οὔτε κα-
τηγρηται, μίση, φθόνει καὶ ἐπιβουλαὶ δύνανται τέστησεν ἡ φαντασία μου τόσον τερπνὰ!
νὰ φθάσωσιν ἀ' τὴν ἔσθη.

Ἔστη καὶ παρατηρήσασα μίαν εἰσέτι φερὰν χέστερος τῶν θνητῶν. Ἄλλὰ τί πρὸς τοῦτο
τὸν ἄθλιον κόσμον ἐν ᾧ μέχρι τοῦδε εἶχε ζῆση ἀφ' οὗ ἡ πραγματικότης εἶνε ἀνέριτος; Ἐκεῖ
ἀπέστρεψε τὸ πρόσωπον μετὰ περιφρονήσεως!

Ἔστη ἐκεῖ καὶ παρετήρησεν ἔτι ὑψηλότερον. Ἐξῆσα ὀλίγας στιγμὰς βίον ἄκακον καὶ ἀθῶν,

Εἶδεν ὅτι ἀνερχομένη περαιτέρω θὰ ἔφθανε τὸ
θεῖον καὶ ἔστη μὴ δυναμένη νὰ προχωρήσῃ. Ἄ-
περάσσειν ἐκεῖ νὰ κατοικήσῃ· ἐκεῖ νὰ ἰδρῶσῃ
τὴν πρόσκαιρον εὐτυχίαν μου.

Τὸ ἀπεφάσισε καὶ παραχρῆμα τὸ ἐξετέλεσεν.

Ἐκεῖ ἐφύτευσε τὰ ὠραιότερα καὶ πολυτιμώ-
τερα τῶν δένδρων, ἔσπειρα τὰ φιλοτεχνώτερα
καὶ καλλιπεπέστερα τῶν ἀνθῶν καὶ βοτάνων,
ἐχάραξεν ὅπως ταῦτα ἀρδεύωνται χρυσταλλώδη
καὶ διαυγῆ ρυάκια, εὐθυγράμμισε περίξ καλλι-
τεχνικὰς λεφοσειράς καὶ δειράδας ὀρεῶν· πτηνὰ
δὲν ἔπλασσε διότι εἰ ἐπουράνιαι χερουβικαὶ τῶν
ἀγγέλων ἀντικαθίστων τὸ κελάδημά των. Συλ-
λήθθη ἐσχημάτισεν ἓνα μικρὸν παράδεισον δι'
ἐν ἄτομον τὸ ὅποιον ἐκεῖ νὰ ζῆ ἀγνῶς μακρὰν
πάσης κακίας, μακρὰν παντὸς κοσμικοῦ μιάσμα-
τος.

Καὶ ἀφ' οὗ ἡ φαντασία μου ἐτελειοποίησε
τὸν παράδεισόν της μὲ τοὺς κρεμαστοὺς κήπους
του καὶ τὰ μαγευτικὰ τοπεῖα του ἐκάλεσε καὶ
τὸν νοῦν μου ἀνῆλθε καὶ ὁ νοῦς μου
ἐκεῖ! καὶ ἰδοὺ νοῦς καὶ φαντασία ἀφῆκαν ἐν σώ-
μα εἰς τὸν κόσμον οὐ μακρὰν τῶν Ἀθηνῶν ὑπὸ
σύσκιον ἀναδενδράδα τὸ ὅποιον ἀναπνέει ἀλλὰ
δὲν αἰσθάνεται, παρατηρεῖ ἀλλὰ δὲν βλέπει· πᾶν
περίξ του εἶνε δι' αὐτὸ ζένον· ἐκ τοῦ σώματος
λείπει ὁ νοῦς, λείπει ἡ φαντασία καὶ μόνον ἡ ζω-
τικὴ ἐνέργεια ὑπάρχει.

Ἐπάρχει ἐν τῷ κόσμῳ ἐν ᾧ συγχρόνως ἀπου-
σιάζει· ζεῖ ὕλικῶς ἐν τῇ ὕλῃ καὶ μεταρσιούται
πνευματικῶς εἰς τὸ πνεῦμα.

Τελὸς πᾶσα δύναμις συντελοῦσα εἰς σκίψιν,
πᾶσα δύναμις συντελοῦσα εἰς ἐξωτερικὴν ἀντι-
ληψιν καὶ ὄρασιν ἐφυγαδεύθη ἐκ τοῦ σώματος ἐ-
κείνου καὶ ἀνῆλθεν ἐκεῖ ὅπου ἡ φαντασία τὴν
προσεκάλεσε ἐκεῖ ἐνθα ἰδρῶσεν ἐναέρια ἐντρυφή-
ματα καὶ ἐναερίους εὐδαιμονίας.

Αἱ δὲ δυνάμεις ἐκεῖναι ἀνεληθοῦσαι ἐν τῇ θεῖα
ταύτῃ ἐκτάσει ἐνόμισαν ὅτι εἶχον μεθ' ἑαυτῶν
καὶ τὸ σῶμα· καὶ ἰδοὺ ἐγὼ κατασκηνοῦν εἰς τὰ

πανόψηλα ἐκεῖνα ὄνειροπολήματα τὰ ἑποῖα κα-

Ἦδη διὰ τῆς φαντασίας μου ἤμην ὁ εὐτυ-
χέστερος τῶν θνητῶν. Ἄλλὰ τί πρὸς τοῦτο
ἐξῆσα ὀλίγας στιγμὰς βίον ἄκακον καὶ ἀθῶν,
Ἐκεῖ εἶχα διὰ μουσικὴν τὰς ἡχοὺς ψαλ-
λόντων ἀγγέλων. Ἐκεῖ εἶχα διαρκῶς ἡμέραν
ἀπὸ μυρίους ἡλίου· δὲν εἶχα συναίσθησιν τοῦ
χρόνου ἀλλὰ τὸ ὠρολόγιόν μου ἦτο διαρκῆς ἀ-
πόλαυσις...

Ἦρχισα δὲ ἦδη περιπατῶν, μέσω τῶν συ-
σκίων δένδρων, νὰ θυμάζω τὸν ὀλοπράσινον ἐ-
κείνον τάπητα τῆς χλόης, τὰ δίκην μωσαϊκῶν
διεσπαρμένα ἀνθη, τὰ χρυσταλλώδη καὶ πολυ-
στροφα ρυάκια καὶ μεθυμένους ἐξ ἡδονῆς περιερε-
ρόμην ὡς ἀλλόφρων καὶ ἀπληστος καταναλω-
τῆς τῆς περιβαλλούσης με εὐτυχίας.

Αἶφνης εἰς τὴν καμπὴν ἐνός ὄρμισκου κυα-
νοῦν τι ὕρασμα διωλίσθησεν ὀπισθεν κλάδων
τινῶν· ἐκ περιεργείας ἔδραμον πρὸς τὸ κυανοῦν
σημεῖον ἀλλ' ὅποια ἐκπληξίς διὰ τὸν μονήρη
ἐπισκέπτην τοῦ ἐναερίου παραδείσου ὅτε ἀνεῦρεν
ὅτι τὸ ὕρασμα ἐκεῖνο ἀνῆκεν εἰς ἀστραπηβολὸν
καὶ θεῖον τῷ ὄντι ὄν. Τίς ἀρχεῖ ἡ θεὰ ἐκείνης;
διότι βεβαίως θεὰ θὰ ἦτο ἀφ' οὗ εἰς παράδει-
σον εὐρίσκετο.

Οἶον τὸ βασιλεῖον τοιαύτη καὶ ἡ βασιλεύ-
ουσα.

Τὸ μεγαλεῖον τοῦ βηματισμοῦ της τὸ παρ-
θενικὸν κάλλος της καὶ τὸ ἐν γένει χαριεὶν αὐ-
τῆς μὲ ἀπελίθωσεν ἐπὶ τῆς θέσεώς μου ὡς ἀ-
γαλμα εὐτινός ὁ ἀχαρὶς γλύπτῃς διὰ τῆς τρα-
χείας αὐτοῦ σμίλης διέγραψεν ἔτι μᾶλλον τὴν
ψυχρότητα τοῦ μαρμάρου.

Ἡ θεὰ ἐκείνη αἶφνης ἐστράφη καὶ τὸ πλήρες
χάριτος πρόσωπόν της εἰ σπινθηροβολοῦντες ἡ-
δυπαθῶς ὄρθαλμοὶ της καὶ ἐν γένει τὸ ἐκ πλου-
σίας καὶ καστανοχρόου κόμης πλαισίωμα τῆς
κεφαλῆς της μὲ ἔκαμε ν' ἀναγνωρίσω κατὶ ὁ-
περ πολλάκις εἶχα ὄνειροπολήσῃ καὶ πολλάκις
ἐπ' αὐτοῦ ἐστήριζα τὴν εὐδαιμονίαν μου· τί δὲν
θὰ ἔδιδον διὰ μίαν τόσον εὐτυχῆ συμπτῶσιν!
νὰ συναντήσω ἐκείνην εἰς μέρος ἐνθα μόνον τὸ
φύσημα τοῦ ἀέρος θὰ παρελάμβανε τοὺς φλογώ-
δεις λόγους τῆς καρδίας μου καὶ θὰ ἔσθυνεν αὐ-

τοὺς εἰς τὸ ἀπειρον τῆς φύσεως μυστήριον.

Πῶς νὰ μὴ εἶμαι εὐτυχῆς. Ἦτο ἐκείνη!

Τὸ ἀπεφάσισα νὰ τρέξω νὰ ριφθῶ εἰς τοὺς
πόδας της καὶ τῆς ζητήσω τὴν πλήρη εὐτυχίαν
μας· ἐπροχώρουν ἀλλ' ἀμέσως δειλιῶν ἔστα-
μάτων· τέλος ὅπως καταρρίψω τὴν δειλίαν τῶν
ἀληθῶς ἐρώτων ἐπλησίασα καὶ ριφθὲς ἐπὶ τῶν
γονάτων τῆ προσέφερον τὴν ὑπαρξίν μου τὴν
ζωὴν μου ὀλόκληρον ἀντὶ μιᾶς μόνης λέξεώς της·
τί ἔλεγον καὶ ποίους ὄρκους ἀφοσιώσεως καὶ
λατρείας τῆ προσέφερον δὲν ἐνθυμῶμαι ἴσως ἔ-
λεγον βλακείας ἴσως τρέλλας καὶ χιμαίρας.

Ἐκείνη ἤκουε τὸ φοβερόν μου πάθος φαινο-
μενικῶς μὲν ἤρεμα δὲν ἠδύνατο ἕως ν' ἀπο-
κρύψῃ καὶ ποιᾶν τινα συγκίνησιν· μοὶ ἐφαίνετο
ἀπὸ στιγμῆς εἰς στιγμὴν ὅτι θὰ ἐρρίπτετο εἰς
τὰς ἀγκάλας μου καὶ δι' ἐνός φιλήματος θὰ
συνεπληροῦτο θεῖος ὕμνος ὅστις θὰ ἔσθυνε τὴν
πυρκαϊάν τῆς καρδίας μου καὶ ἡ λέξις ἐκείνη
«Σ' ἀγαπῶ» θὰ ἔχυνε θεῖον βάλσαμον ἐπὶ τῆς
βλαθείας τοῦ ἔρωτός μου πληγῆς...

Ἰσθερὰ στιγμὴ ἀποφάσεως καὶ δυστυχίας...

Ἐλαφρὸς ἦτο ὁ κτύπος ἀλλὰ εἰς ἐμὲ ἐράνη
ὡς νὰ ἐκρημνίζετο ὀλόκληρος ὁ κόσμος.

Ὁ ἰδανικὸς κόσμος κατέρρευσε, κατεστράφη,
τὸν παρέσυρεν ὁ ἄνεμος ὡς ἐλάχιστον πύλον.

Τὰ ἰδανικὰ βασίλεια κατεστράφησαν καὶ εὐ-
ρέθη, εἰς τὴν σκληρὰν πραγματικότητά οὐ μα-
κρὰν τῶν Ἀθηνῶν, ὑπὸ σκιᾶν δένδρων ὀπισθεν
μου παρατηρῶν φίλον τινα ὅστις μὲ ἐθώπευεν
ἐλαφρῶς εἰς τὸν ὦμον.

Ἐστρεψα τὴν κεφαλὴν πρὸς αὐτὸν καὶ μὲ
ἀπλανές βλέμμα τὸν ἀπόθησα ὡς ἄνθρωπος
τὸν ὅποιον ἀφύπνησαν ἀπὸ νύδουμον ὕπνου.

— Φύγε κακοῦργε· ἀνέκραξα σήμερον ἀντι-
προσωπεύεις τὸ ἀνθρώπινον γένος ἐν τῇ εἰδεχθε-
στέρῃ αὐτοῦ μορφῇ θὰ σὲ βδελύσσωμαι μέχρις
οὗ ἀκούσω τὴν λέξιν ἐκείνην διὰ τὴν ὅποιαν ἔ-
τος ὀλόκληρον ἐξῆσα πάσχων καὶ δι' ἣν μόνον
καὶ μόνον ζῶ· φύγε κακοῦργε. Ὁ φίλος μου ἀ-
πεμακρύνθη καὶ εἶδον αὐτὸν ἐπανερχόμενον πρὸς
τὸ ἄστυ καὶ τὸν κόσμον φέρων καὶ πρὸς ἐκεῖ-
νον τὸ δίκαιον μῆσος μου.

Φιλοσοφῶν ἦδη ἐπὶ τῆς καταστρεφῆς τῶν
βασίλειων ἐκείνων παρατηρῶ ὅτι δὲν ἠδύνατο
ταῦτα νὰ ζήσῃσι ἀφ' οὗ συνεκινῶνουν διὰ τοῦ
σώματός μου μὲ τὸν ἄθλιον κόσμον! **Αἶνος**

ΑΠΟ ΤΗΣ ΤΡΙΚΥΜΙΕΣ

7

Μὲσ' στὸ σκοτάδι βρῖσκομαι
Καὶ λίγο φῶς γυρεύω.
Παντοῦ μαυρίλα ἀπλόνηται
Κι' ἀστράφτει καὶ βροντᾷ.
Μύρια φριχτὰ φαντάσμανα
Μπροστά μου ξαγναντεύω,
Ποῦ τὸ καθένα γύρω μου
Μὲ φρίκη σταματᾷ.

...~::~~::...

Καὶ σὺ, παρθένα ὀλόχαρη,
Μὲ τὸ γλυκό σου μάτι
Μόλις φανῆς 'στὸ πλάγι μου
'Ο νοῦς μου εὐθύς πετᾷ,
Καὶ κατὶ τί ψηλότερο
'Ο λογισμὸς μου πλάττει,
Βγαλμένο ἀπὸ τοῦ Πλάστῃ μας
τὴν ἄπειρη ἀγγαλιά.

8

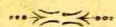
Στὴ γῆ σὰν ἐγεννήθηκες
εἰς ἄλλον κόσμον ἀνίκεις
Εἰς ἄλλον κόσμον ἀνώτερο,
Σὲ σφαῖρα πλειὸ γλυκειά.
Δὲν εἶσαι κόρη αἰμίμητη,
Σὺ γέννημα τῆς φρίκης,
Σὺ φέρνεις μὲσ' τὴν κόλασι
Μιὰν ὥρα θεϊκιά.

...~::~~::...

Κι' ἂν τὸ σεμνὸ τὸ στῆθός σου
Σὰν τὸ δικό μου πάλλη,
'Αν δάκρυ ἀπὸ τὸ μάτι σου
Τ' ὀλόμαυρο κυλᾷ·
'Εσὺ ἀπὸ μένα ἐγνώρισες
Τῆς γῆς τὴν ἄγρια πάλιν
Κ' ἐγὼ ἀπὸ σένανε ἔμαθα
Μι' ἀγάπην ἀγγελικιά.

9

Σὲ σένανε ποῦ βροῖσκεσαι
 Τόσο μακρὰ ἀπὸ μένα
 Στέρνει ἡ καρδιά μου δλόχαρη
 Τὴν πλειὸ θερμὴ εὐχὴ
 Τὴ φλογερὴ ἀγάπη μου
 Ἐκράτησα γιὰ μένα,
 Τοὺς πόθους, τὲς ἐλπίδες μου
 Ποῦ μ' ἔχουνε εὐτυχή.

Κ' ἂν ἴσως κ' ἀφ' τῆ σκέψι σου
 Γιὰ μιὰ στιγμὴ διαβαίνει
 Σὰ σύγγνεφο κατὰλευκο,
 Κατὰχλωμν μορφὴ
 Σκέψου κ' ἐμὲ τὸ δύστηχο
 Ποῦ μὲ καρδιά θλιμμένη
 Πάντα πετῶ τριγύρω σου
 Ζητῶντας τὴ ζωὴ.

Κάτων.

Η ΚΑΛΛΩΝΗ ΤΕΧΝΗ

Ὁ λαιμός.

Ὅτι εἶπον διὰ τὸ πρόσωπον τὰ αὐτὰ λέγω
 καὶ διὰ τὸν λαιμὸν ὡς ἰσχύει τὸ πρόσωπον διὰ
 τὴν ὠραιότητα αὐτῶ καὶ ὁ λαιμός.

Ἡ ὠραία βασίλισσα τῆς Σερβίας Δράγα, ἥ-
 τις φημίζεται, ὅτι ἔχει τὸν ὠραιότερον λαιμὸν,
 ἀπέκτησε τοῦτον διὰ τῆς ἐξῆς πρωτοτύπου ἀ-
 σκήσεως :

Ἐκάστην πρωΐαν ἔκαμνε περίπατον εἰς τὸν
 κῆπον φέρουσα ἐπὶ τῆς κεφαλῆς της μίαν γά-
 στραν ἀνθίων ἀρκετοῦ βέρους.

Ὅστε ἄς μὴ παραλείψωσι καὶ τὴν ἐξάσκη-
 σιν ταύτην αἱ ὠραῖαι, ἂν θέλωσι νὰ ἀποκτή-
 σωσιν ὠραῖον λαιμὸν.

Οἱ ὦμοι.

Στρογγύλοι, λευκοὶ, καὶ ὀμαλοὶ ὦμοι μὲ μι-
 κὰς κοιλότητας ὑπὲρ τῶν βραχιόνων ἀπο-
 τελούσι τὸ ἰδεώδες καλλίαι τῶ μέρους τούτου εἰς

μίαν γυναῖκα. Αἱ Ἀμερικανὶ μεταχειρίζονται
 δι' αὐτὸ τὴν γυναικῶν διὰ τὸ πρόσωπον συσκευα-
 σίαν ἐκ τῶν λευκωμάτων τῶν ὠδῶν, τοῦ ροδονέ-
 ρου, καὶ τῆς στουπητηρίας.

Μέγα μέρος τῆς χάριτος τοῦ σώματος ἐξαρ-
 τᾶται ἐκ τῆς κινήσεως τῶν ὤμων καὶ ἐκ τῆς
 βραχύτητος αὐτῶν εἰς τὰ ὀπισθεν.

Εἶνε δὲ μέγα πλεονέκτημα εἰς μίαν γυναῖκα
 νὰ ἴστανται καὶ νὰ περιπατῆ μὲ χάριν.

Πόσαι ἔχουσαι ὠραῖον πρόσωπον, ἀλλὰ βρ-
 διζοῦσαι ἀνευ χάριτος ἀπολείπουσιν ἄλλων ἡμι-
 στα ὠραίων πλὴν ἔχουσῶν χάριν βραδύτητα :

Διὰ νὰ κατορθώσῃ δὲ μία νὰ περιπατῆ κα-
 λῶς πρέπει νὰ ἔχῃ ἴσους ὦμους. Καὶ διὰ νὰ ἐ-
 πιτύχῃ τοῦτο πρέπει νὰ γυμνάζεται. Ἐκάστη
 νεανίς πρέπει νὰ ἀφιερῆ μίαν ὥραν τοῦλάχιστον
 τὴν ἡμέραν διὰ τὴν γυμναστικὴν. Καὶ ὁ χορὸς
 τὰ μέγιστα συντελεῖ εἰς τοῦτο ὡς καὶ τὸ κο-
 λυμβήμα. Πολλὰ μεταχειρίζονται ἤδη κορσέ,
 δι' ὧν περιβάλλουσι τοὺς ὦμους ἵνα ἴστανται ἴ-
 σοι.

Πειραμαμένοι φυσικοὶ λέγουσιν, ὅτι ἡ θέλησις
 εἶνε μόνη ἱκανὴ νὰ ἐπιβάλλῃ εἰς τινὰ νὰ κρα-
 τῆ τοὺς ὦμους ἴσους.

Ἰδίως ὅταν ἐγειρήται ἡ νεανίς τὴν πρωΐαν
 κρατεῖται δύο ἀλτήρας εἰς τὰς χεῖρας της ἄς
 ἀνασηκῶν ἀποτόμως καὶ πολλὰς φορὰς τοὺς
 ὦμους. Ἐπίσης καὶ τὸ πῆδημα τοῦ σχενίου,
 τὸ ὁποῖον στρέφουσαι, ὑπὲρ τῶν τῶν κεφαλῶν των
 αἱ νεανίδες, ὑπερπηδῶσιν εἰς ὠφελιμώτατον διὰ
 τὸν ἀνωτέρω σκοπὸν ὡς καὶ τὸ λόου-τένις.

Ἡ ὀσφύς.

Ἐκ τῶν ἰδιαιτέρων θελητήτων εἰς τὰ ὀπίσθια
 ἀρέσκονται εἰ Τούρκοι εἶνε ἡ ὀσφύς. Καὶ τῶ ὄν-
 τι καλὴ ὀσφύς συντελεῖ τὰ μέγιστα εἰς τὴν καλ-
 λωνὴν καὶ πλαστικώτητα τοῦ σώματος.

Ἡ ὠραιότης τῆς ὀσφύς ἐξαρτᾶται ἐκ τοῦ
 ἐνδύεσθαι.

Τὸ τουρνουρι, ὅπερ ἄλλοτε μεταχειρίζοντο
 ἡμιπόδιζε τὴν ἐλευθερίαν τῆς κινήσεως καὶ ἡσχί-
 μιζε τὴν ὀσφύν, ἐνεκα τούτου καὶ ἐνωρὶς ἀπέ-
 βαλον τοῦτο.

Ἡ χρῆσις τῆς ζώνης διὰ τὴν ὀσφύν εἰς ἓν
 τέλειον καὶ πλαστικὸν σῶμα εἶνε μία διακοπή
 εἰς τὰς ἀρμενικὰς γραμμὰς αὐτοῦ, ἐνῶ εἰς ἓν

ΜΟΥΣΙΚΑ ΟΡΓΑΝΑ ΠΑΡ' ΑΡΧΑΙΟΙΣ

6. Ἐμπνευστά.

Εἰς τὰ ἐμπνευστὰ διακρίνομεν τοὺς ἐξῆς τύ-
 πους: α. τὰ ἔγγλωτα ἐν ᾧ ὁ ἀέρ τίθεται εἰς
 κίνησιν προσκρουόμενος διὰ διασφύματος. ὡς ὁ
 αὐλός: β. τὰ μετὰ μιᾶς ἢ δύο γλωσσίδων ἐν εἰ
 ἐν ἡ οὗο γλωσσίδα δόνακος δονοῦσι διὰ τῶν
 χειλέων. ὡς ὁ ὀξυβόας: γ. τὰ μετὰ προστομίν-
 θος ἐν εἰς ὁ ἀέρ ἀνταγεί δι' ἐνός ἢ πλείων
 σωλήτων: ὡς ἡ εἰσπυγῆ, ἡ οὐκάνη κτλ.
 ταῦτα δ' ὀνομάζονται καὶ χαλκῶδηγγα ὄργανα

Οἱ βραχίονες.

Ὁραῖοι βραχίονες εἶνε ἐν ἰσχυρὸν ὄπλον εἰς
 τὴν ὄλην πανοπλίαν τοῦ κάλλους. Τὸν χειμῶνα
 εἰς τοὺς χορῶς, ἵπότε οὗτοι εἶνε γυμνοὶ καὶ τὸ
 θέρος, ἵπότε ἐν διαφανέσι ὕφασμα ἀφίνει αὐτοῖς
 νὰ γίνωνται ὀρατοὶ πόσαι θαυμάζονται διὰ τοὺς
 ὠραίους αὐτῶν βραχίονας! Ὁραῖοι καὶ ἰδεώδεις
 βραχίονες εἶνε ἐκεῖνοι, εἰτινες ἐλαττοῦνται κατὰ
 μῆκος καὶ ὀλίγον κατ' ὀλίγον ἀπὸ τοῦ ὦμου μέ-
 χρι τοῦ καρποῦ, καὶ τῶν ὀπίσθων ἢ περιφέρεια
 σημειοῦται δι' ἐνδοτέρων καμπύλων, αἰτινες πα-
 ρατηροῦνται εἰς τοὺς ὠραίους ὦμους.

Διὰ νὰ ἀποκτήσῃ μία καλοὺς βραχίονας πρέ-
 πει νὰ γυμνάζεται.

Οἱ ἐρυθροβραχίονες ὄσω πλαστικοὶ καὶ ἂν ἦνε
 οὐδέποτε εἶνε ὠραῖοι. Εἰς τὰς κυρίας σπανίως
 ἀπαντᾶται τὸ ἐλάττωμα τοῦτο, παρατηρεῖται
 δὲ συχνὰ εἰς τοὺς μαγεῖρους, ὑπηρετίας καὶ
 τὰς χωρικούς. Ἡ χρῆσις πομπάδας βιολέττας
 δι' ἐρυθροὺς βραχίονας εἶνε ὠφέλιμος, ἵπότε ἡ
 ἔχουσα αὐτοὺς φέρει λευκὴν ἐσθῆτα καὶ ἰδίως
 τὴν ἐσπέραν.

Αἱ ἔχουσαι λεπτοὺς βραχίονας πρέπει νὰ φέ-
 ρωσι χειρῖδας σφιγτάς: αἱ ἔχουσαι μακροὺς
 πρέπει νὰ φέρωσι χειρῖδας, αἰτινες νὰ ἦνε γαρ-
 νισμέναι μὲ διαφόρους ταινίας σταυροειδῶς: ἂν
 δ' ἀπεναντίας εἰ βραχίονες εἶνε βραχεῖς τότε μία
 κατὰ μῆκος ταινία θελεῖ ἀναπληρώσῃ τὸ ἐλάτ-
 τωμα.

[Ἐπεται τὸ τέλος]

Αὐλός. Εἶδη αὐλῶν παρ' Ἑλλήσιν ἦσαν πολλὰ
 ὡς ὁ μόνανλος ὅστις ἔχει ἓνα σωλήνα ἐκ κα-
 λάμου κατασκευαζόμενον παρ' ἄλλοις δὲ λαοῖς
 ἐκ ξύλου καὶ παρὰ Τυρρινεῖς ἐκ σιδήρου ὁ ἡ-
 μίπος, ὁ γίγας, ὁ κυρίως αὐλός τοῦ πένθους ὁ
 παρθενικός, ὁ βαρύτερος ὅστις ἐχρησίμευε πρὸς
 χειροῖταν τῶν ἀνδρῶν ὁ παιδικός κτλ. εἰ αὐλοὶ
 οὗτοι ἦσαν διαφόρων φωνῶν ὁ Ἡρόδοτος ἀνα-
 φέρων περὶ λυθίου αὐλοῦ ὀνομάζει ἀνδρήτορ καὶ
 γυναικίτορ τὸ δὲ κυρίως ὄργανον τῶν Σατύ-
 ρων ἦτον ὁ πλαγίανλος.

Δύο ὅμως εἶδη αὐλῶν διακρίνομεν τὸν αὐλό-
 τοῦ Πανός καὶ τὸν δικάλμου, ἐπειδὴ ὁ ἀπη-
 τῶντο μεγάλοι προσπάθειαι πρὸς ἐμφύσησιν ἐνὸ
 τὸς τοῦ δικάλμου εἰ Ἑλληνες περιέδενον τ
 πρόσωπον διὰ λωρίου ἐκ βύρσης ὅπερ ἐκαλεῖτ
 γορβειά: ἐφευρέτης τοῦ αὐλοῦ λέγεται ὁ Μίδας
 εἰ αὐλοὶ κατασκευάζοντο ἐκ πύξης, λωτοῦ, εἰ

όστων, ἐξ ἐλεφαντοκέρατος, ἐξ ἀργύρου, προσέτι δὲ καὶ ἐκ χρυσοῦ. Εἶδος αὐλοῦ ἦτο καὶ ὁ ἀσκαυλὸς συγκείμενος ἐξ αὐλοῦ φρωμένου δι' ἀσκού· (εἶδος σημερινῆς καΐδας.)

Παρὰ Ῥωμαίους ὁ αὐλὸς ἦτο σηνήθης· ἐπὶ Ὀρατίου δ' ἀπαντῶμεν καὶ σχολὰς αὐλητῶν καὶ αὐλητριῶν.

Πρὸς Αἰγυπτίους ὁ αὐλὸς εὐρηται ὑπὸ τῆ ὄνομα Σιμίλι καὶ κατεσκευάζετο ἐξ ὄστου κνήμης· ἦτο δ' ἐν χρῆσει ὁ τοιοῦτος αὐλὸς καὶ παρ' Ἑβραίοις, Ἀσσυρίοις, Πέρσαις, ἔτι δὲ καὶ παρ' Ἕλλησι καὶ Ῥωμαίοις.

Σάλπιγξ τὸ ὄργανον τοῦτο ἐχρησίμευεν ἰδίᾳ διὰ τὸν στρατὸν καὶ ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ κατεσκευάζετο ἐκ μετάλλου ἐνίοτε δὲ καὶ ἐξ ὄστου. Κατὰ τὸν Πανουανίαν ἡ σάλπιγξ ἀποδίδεται τῇ Ἀθηνᾷ· ἀπέληγε δ' ἡ σάλπιγξ εἰς πλατὺ στόμα ἐν σχήματι κώδωνος καὶ ὁ ἦχος αὐτῆς ἦτον ὀξύς· οἱ Ἕλληνες ποιηταὶ ἀποδίδουσι τῇ σάλπιγγι τὸ ἐπίθετον Τυρρηνική καθ' ὅσον παραδίδεται ὅτι ἡ Ἀθηνᾷ παρέδωκεν αὐτὴν εἰς τοὺς Τυρρηνοὺς ἢ ὅτι ὁ βασιλεὺς τῶν Τυρρηνῶν Μιλεῦς τὴν ἐφεύρα. Πρὸς τοῦτοις οἱ ποιηταὶ διακρίνουσιν ἐξ σχήματα σάλπιγγος ἐν εἰς καὶ ἡ στρογγύλη ἣτις ἦτο κυρίως Αἰγυπτιακὴ ὑπὸ τοῦ Ὀσιρίδος ἐφευρεθεῖσα, χροῦδ' Αἰγυπτιακῶς λεγομένη μεταγενεστέρως ἡ σάλπιγξ εἰσέχθη καὶ ἐν Ῥώμῃ· διακρίνονται δὲ αἱ Γαλατικαὶ, καὶ Κελτικαὶ λεγόμεναι σάλπιγγες· ἐπίσης πρὸς τὴν σάλπιγγα ἔχουμεν καὶ τὴν κερατίνην ἣς παρεμφερὴς ἦτο ἡ Ῥωμαϊκὴ βουάνη (tibium) Οἱ Ἑβραῖοι μετεχειρίζοντο αὐτὴν πρὸς δοξολογίαν. Ἐν ταῖς Ὀλυμπιακαῖς ἀγῶσιν ἐγένετο ἀγὼν σαλπύγγων διὰ τοὺς κήρυκας. Ἐπὶ δὲ τῶν Αἰγυπτιακῶν τάφων εὕρισκον πολλαχοῦ τὴν σάλπιγγα ἀπεικονισμένην.

Ἐν Ῥώμῃ ὁ αὐλὸς καὶ ἡ σάλπιγξ ἦσαν ἱερὰ δι' ὃ καὶ οὗς ὑπῆρχον ἱεραικοὶ σύλλογοι ἢ διδασκαλεῖα τῶν αὐλητῶν καὶ τῶν κεραιῶν.

Σύριγγες. Τὸ μουσικὸν τοῦτο ὄργανον σύγκεται ἐξ ἐπτὰ ἀνίσων ἀλλήλοισι καλάμων οὕτως ὥστε ἄνω μὲν ἀποτελοῦσιν εὐθεῖαν γραμμὴν κάτωθεν δὲ λοξήν. Κατὰ τὸν Ὀβιδίου ἡ θυγάτηρ τοῦ Λάδωνος Σύριγγ' ὑπὸ τοῦ Πανός διωκωμένη μετεμορφώθη ὑπὸ τῶν ἀδελφῶν της εἰς

καλάμους εἴτινες ὑπὸ τοῦ ἀνέμου προσβαλλόμενοι ἐμελῶδον· ὁ δὲ Πᾶν ἐξ αὐτῶν κόψας κατεσκεύασε τὸ ἑμώνυμον ὄργανον. Μετὰ ταῦτα ἡ σύριγγ' ἦτο ἰδίως ὄργανον ποιμένων παρ' Ἕλλησιν· οἱ Λυδοὶ μετεχειρίζοντο αὐτὸν εἰς τὸν στρατὸν, εὐρηται δὲ ἡ σύριγγ' καὶ παρ' Αἰγυπτίους· εἰς ἀρχαιότεραν ἐποχὴν αἱ σύριγγες ἦσαν προσδεδεμέναι εἰς ἀσκόν.

(Ἐπεται τὸ τέλος.)

ΚΛΑΙΝΕ ΤΑ ΡΟΔΑ ΥΠΟ Σ. ΣΚΙΠΗ

Στὸν κῆπο...

Στὸν κῆπο ποῦ ἀγρυπνήσαμε
Τὴ νύχτα ἐκείνη — ὦ κρῖμα —
Ἐγὶνε τώρα, ἀγάπη μου,
Μνήμα θλιμμένο μνήμα.

Ἐδῶ νεκρὰ καὶ ἀξύπνιτα
Κοίτουνται τὰ φιλιὰ μας,
Καὶ ἔκει θαμμένα καὶ ἔφωνα
Τ' ἀναστεναγματὰ μας.

Καὶ τὰ πικρά μας δάκρυα
Παρέκει ἀπὸ μιὰ βρύση
Μένουν καὶ ἰσκιώνει τα γλυκὰ
Πανώργιο κυπαρίσσι.

Αὐτοῦ περὶ σπαράζοντα
Κάθε αὐγινὴ καὶ δεῖλι
Καὶ καίω τὴν κάθε ἐλπίδα μου
Σὰν ἔρημο καντῆλι.

† ΣΤΗΝ ΑΓΑΠΗΜΕΝΗ ΜΟΥ ΘΕΙΑ
ΑΘΗΝΑ

Πολὺ ὀλίγο χάριτες τῆς νεότητος σου τὰ μύρα!
καὶ τὴν ἀφάνταστη ὠμορφιά ποῦ σοῦχε δῶς ἡ Μοῖρα,
πολλοὶ τὴν ἐθουμάσανε, καὶ ἐπέσανε ἔμπροστά σου!...
ἀλλὰ, ὁ νοῦς σου ἐπλαττε ἄλλα μετ' τῆ καρδιά σου!
Ὁ μόνος, εἰς τὴν νεότη σου π' ἀγάπησες τὰ χρόνια,
καὶ ἐκράτησες παντοτεινὴ με σ' τῆ καρδιά αἰώμια
σ' αὐτὸν ἀγάπη ἀσύλληπτη, καὶ μυστικὴ μανία,
ἦταν αὐτὴ ἡ Μοῦσα σου, καὶ αὐτῆς ἡ ἀρμονία!
Μ' αὐτὴν, ὄλα ἐπέρασες τὰ χρόνια τῆς ζωῆς σου
καὶ ὅταν μαζί της πῆγαινες, γελούτε καὶ ἡ ψυχὴ σου!...
Μὰ μιὰ στιγμή, ἀνάποδη, ἐπάνω ὅ τὴν ὄρμη σου
ἐνᾶ κκεῖ ἀποτρόπαιο σοῦ ἦρθε στὸ καρμὶ σου!...
καὶ ἄπ' τῆς μεγάλης τῆς χαρῆς, ποῦ εἶχε ὁ λογισμός σου
ἢ λύπης! πόνοι!... καὶ οἱ καῦμοι, ἐφάνησαν ἔμπρός

καὶ τὴν πανώρμη ὠμορφιά ποῦ ἦταν στόλισμά σου
ἀμέσως σοῦ τὴν ἐδίωξαν κέφυγ' ἀπὸ κεντὰ σου!!
Μὰ σὺ, ὅλα τὰ βήσανα ἐκεῖνα ὅπου βρήκες
ἀγόγγυα τὰ πέρασες σὰ ν' ἄταν ὄλο γλύκες!...
κῆλεγες ὄρθρη ἑνὰς κειρός, ποῦ θὰ περάσουν πάλι
καὶ θὰ γυρίσουν σ' τὸ καρμὶ τῆς νεότητος μου τὰ κῆλλη!
Μὰ ὄλο αὐτὸ ποῦ κράταγες περηγορὶὰ στὸ νοῦ σου,
δὲν ἔγινε!... δὲν ἔφτασε!... στὴ ζήτη τοῦ κειροῦ
καὶ ἄντι νὰ βρῆς περηγορὶὰ. ὦ!... σὺ τῆς νεότητος ὄψμα!
ὁ χᾶρος ἦρθε τρέχοντας καὶ σᾶνοιξε τὸ μνήμα!...
Ὀκτώβριος 31. Ἀθῆναι

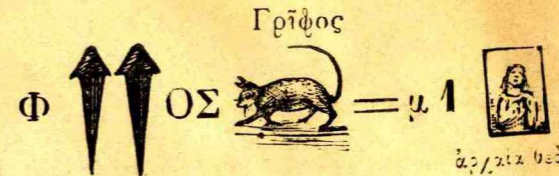
Κωνστ. Λιάπης.

ΣΦΙΓΞ ΚΑΙ ΟΙΔΙΠΟΔΕΣ

Λύσεις

1ου Ο Α Γ Α
Α Ω Ο Ν Ὁρθῶς ἀπῆντησε μόνον ἡ Ξεν. Κρησοσα
Γ Ο Ν Η ἦτις καὶ βραβεύεται.
Α Ν Η Ρ ἦτις καὶ βραβεύεται.
2ου Ἡ σκιά. Ὁρθῶς ἀπῆντησε μόνον ἡ Δίς
Ἀριστοῦλα Ντίβα (Ἀταλάντη) ἣτις καὶ βραβεύεται.

Προτεινόμενα.

Φυλὶς

Εἰς τ' ν λύτην δοθήσεται ἐν μελανοδελχίον.

ΜΙΚΡΟΜΗΝΥΜΑΤΑ

Ἐπιθυμοῦν ν' ἀνταλλάξουν ὁ Κραϊτισκερ μετ' τὴν Ἀλάμπραν, Γυφτοπούλα, Ἰπ. ἱέρειαν, Μαρκέλλα, Π. Βιλεμίνην, καὶ Φιλ. Κρητσαν' ὁ Ὑψηρ. μιᾶς ὄνειροπολητάως μετ' τὴν Φυλλίδα, Τιτίκα, Γυφτοπούλαν, Μαρκέλλαν, Ἑλλ. ναυαρχίδα, καὶ Φριζόν ὁ Κακοτέχνης μετ' τὴν Ἰπ. ἱέρειαν, Γυφτοπούλαν καὶ Μαρκέλλαν ἢ Φιλ. Κρητσα μετ' τὸν Γ. ὄρμου, Φιλ. Κρητσα, Ἐφ. ἔρωτα, Α. τοῦ ὄρμου, Μ. Μάγον, καὶ Κ. τῆς Ἐδέμ ἢ Ἰπ. ἱέρειαν μετ' τὸν Μ. Μάγον, Φ. Κρητσα, Ἐφ. ἔρωτα, Α. τοῦ ὄρμου, Κ. τῆς Ἐδέμ, Ἀπ. εὐτυχίαν, Ἄλω, Ἀρην καὶ Κρητ. οὐρανόν ὁ Γαλ. ὄρμος μετ' τὴν φυλλίδα, Π. τραχιάτσαν, Κ. τῆς Ἐδέμ, Φ. Κρητσαν' (διὰ 3 τευχῶν) Ἀφροδίτην, καὶ Κρητ. οὐρανόν τὸ ὄψμα τοῦ ἔρωτος μετ' τὸ Θ. εἰμαρμένης, Ν. τοῦ γαλοῦ, Β. τῆς λήθης, καὶ Μαρκέλλαν ὁ Μ. Μάγος μετ' τὴν Ροδοβαχῆ φυμολόχην, Ἰπ. ἱέρειαν, ὄψμα τοῦ ἔρωτος, Ν. σκηνήν, Ἐφ. νύκτα καὶ Δαφ. ὄρθην ἢ Πρ. Βιλεμίνην μετ' τὴν Μαρκέλλαν, Ἀνδ. νεάνιδα, Φριζόν, Ἐγὼ, Ε. Βασιλέα καὶ Νέριον (διὰ 2 τευχῶν) ἢ Ἀνθηρὰ Νάρκισσος μετ' τὸν Κραϊτισκερ, Ε. ἔρωτα, Σόκιν, Ρ. Χούτμαρ, Φιλ. Κρητσα, καὶ Ε. Βασιλέα ἢ Ὀνειροποληθεῖσα ὑπὸ πέτραν καλλονὴ μετ' τὸ ὄψμα τοῦ ἔρωτος, Ἐφ. ἔρωτα, Μ. Μάγον, Ἐγὼ, Κραϊτισκερ. Κρητ. οὐρανόν, καὶ Δημοφώντα ἢ Μαρκέλλα μετ' τὸν Μικτὸν Συνδιασμόν, καὶ Χλωμ. τραγουδιστήν ἢ Τιτίκα μετ' τὸν Κραϊτισκερ ὁ Κῆπος τῆς Ἐδέμ μετ' τὴν Π. τραχιάτσαν, Ὀν. Πλάσμα, Εὐρ. εὐτυχίαν καὶ Μαρκέλλαν ὁ Ἐφρημ. ἔρωτα μετ' τὴν Γυφτοπούλα, Β. τῆς λήθης, Τιτίκαν, καὶ Σ. Φίλημα ὁ Φιλ. Κρητ μετ' τὴν Δαφ. ὄρθην Παπαροῦσαν, Κυματίνην εὐραν καὶ Ἀπ. ἐλπίδα τὸ

Σμ. Φίλημα με τόν Πλ. Α. ερήμου, Δία, Φιλήμονα, Μτιοπιλωμάτα Η. Βιλελαίρη, και Μ. Μάγον ή Η. τραγιάτκα με τήν Ε. ευτοχίαν και Δ. Πέτερσον ό Ροκαμβόλ με τήν Έλλ. ναυαρχίδα' ό Έγώ με τήν Ροδ. Φυλομάκη, Τιτίαν, Κ. νάκισσον, Άιδ. νεάνδα, Β. τής λήθης και Δ.φ. Όλχη' ό Α. Κορές με τήν Όρ. Γαλάτσειν.

ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΣ

Είδοποιήσις. Παρακαλοῦνται διά τελευταία φοράν οί κ. κ. συνδρομηταί οί καθυστεροῦντες τήν συνδρομήν των ὅπως αποστείλωσιν αὐτήν. Καθ' ὅσον τοῦτο σφ' ἐνός συν-ελεῖ εἰς τήν τακτικὴν ἔκδοσιν τοῦ φύλλου καὶ τήν εἰς τὸ Β' ἔτος εἰσοδόν, σφ' ἐτέρου ὅπως διευκολυνθῶσιν οἱ λογαριασμοὶ τοῦ Α' ἔτους· ἢ παροῦσα θεωρηθεῖτω ὡς ἰδιαιτέρα πρὸς ἓνα ἕκαστον τῶν ὀφειλόντων. Ἐπίσης παρακαλοῦνται καὶ οἱ ἐπιθυμοῦντες νὰ συνδράμωσι τὸ περιοδικὸν κατὰ τὸ Β' ἔτος ὅπως ἀνανεώσωσι τὴν ἐγγραφήν των.

Μαρ. ἔαρ Ἐνταῦθα. Τὸ φύλλον δὲν ἐστάλη ἐγκαιρως οὐχὶ μόνον εἰς ὑμᾶς ἀλλὰ εἰς ὅλους τοὺς δεκαπενθήμερους συνδρομητάς· οἱ ἐτήσιοι ἔλαβον αὐτὸ ἀπὸ τῆς 28ης παρελθούσης· δὲν ἀπητήταται δὲ καθ' ὅσον δὲν γνωρίζομεν τὴν γλωσσά σας. — Ξ. Κρήσσαν Ἐνταῦθα. Ἐλήφθητεν εὐχαριστοῦμεν. — Ροκαμβόλ Ἐνταῦθα. Εὐχαριστῶ διά τὸν νέον συνδρομητὴν Μαριουστὴν ἀλλὰ δὲν μοὶ ἐγράψατε τὴν διευθυνσίν του· σημειωτέον ὅτι συνδρομηταὶ νῦν ἐγγράφονται ἐτήσιοι καὶ ἐξαμηνιοὶ προπληρωτέοι· μικροὶ ὑμᾶτα δύνασθε ν' ἀγοράσητε ἀπὸ τὰ γραφεῖα ἢ ἀποστολὴ δι' ἰδίου ὑπαλλήλου εἰς ἀδύνατον. — Άρ. Ντέβη Ἄταλάντην. Βραβεῖον ἐστάλη ταχυδρομικῶς. — Έγώ Ἐνταῦθα. Με τὴν σειράν τους ἐκλέγοντες θὰ δημοσιεύωμεν ἀποστέλλετε. — Όρ. Καστανήν. Τὸ ἀντίτιμον 21ου καὶ 22ου φύλλου ἐλήφθη εὐχαριστοῦμεν πεποίημεν εἰς τὴν λεπτότητα ἧτις σᾶς διακρίνει ὅτι αἱ ἐνεργεαὶ σας θὰ υπερβῶσι τὰς προσδοκίας μας· δέξασθε ἐκ τῶν προτέρων τὰ εὐχαριστήριά μας. — Νόραν Ἐνταῦθα. Τὸ ποιημὰ σας ἀπικτεῖ διόρθωσιν· τὸ πεζὸν ἀκατὰ καλὸν οὐχὶ ὅμως, δημοσιεύσιμον, ἐξακολουθεῖτε ἐργαζομένη. Ἡ «Φυλλίς» παρατηρεῖ ὅτι ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τοῦ διαγωνισμοῦ προσαυτετε γιγαντιαίαις βήμασι. Τὰ συγχαρητήριά μας.

— Δὲν πρέπει νὰ μετῆ συνδρομὴ τῆς μας ὅστις νὰ μὴ ἀγοράση τὸ «Ἀθηναϊκὸν ἡμερολόγιον.» Με 50 μόνον λεπτὰ θὰ ἀπεκρίση ἑληθεὶς κολλήσιντια με ὅταν σπαρταριστῆ, με πειήματα καὶ με γλιό διαπρηματάκια γραμμένα ἀπὸ τοὺς καλλιτέρους δημοσιεύαφους καὶ ἡμετέρους συνεργάτας· σπιδριμη αἱ ἐγγάφονται εἰς τὰ γραφεῖά μας.

— Προτεγῶς ἐκδοθήσεται ἑβδομαδι ἔν περι διέον ὑπὸ τὸν τίτλον «Ἄθλη τῆς.» Συνδρομηταὶ ἐγγάφονται εἰς τὸ γραφεῖον Γ. Κ. Μπρουσαλάκη (περιβολος Βουλῆς.)

— Καλλιτεχνικώτατα ἐξετυπώθησαν τὰ διπλώματα, τοῦ λαμπροῦ Συνδέσμου τῶν ἱεμποροπαλλήλων ὁ «Ἐρμῆς» σχεδιαγραφηθέντα ὑπὸ τοῦ ἀριστοτέχου κ. Ι. Κουμαριανοῦ.

— Ἀπεστάλη πρὸς πάντας τοὺς συνδρομητάς μας ἀγγελία τῆς «Φυλλίδος» διὰ τὸ Β' ἔτος. Παρακαλοῦνται δὲ ὅπως εὐαρεστοῦμενοι ἀνανεώσωσι τὰς συνδρομάς των καὶ ὑπερμαχήσωσι πρὸς ἐγγράφην νέων συνδρομητῶν. Ἡ «Φυλλίς» γνωρίζουσα τὰ εὐγενῆ καὶ φιλόμουσα αὐτῶν αἰσθήματα παρακαλεῖ αὐτοὺς νὰ δεχθῶσιν ἐκ τῶν προτέρων τὰς ἀπείρους εὐχαριστίας τῆς.

— Ζητεῖται μικρὸς παῖς διὰ τὰ Γραφεῖά μας.

Ἡ «ΦΥΛΛΙΣ»
ΑΠΟ ΤΟΥ 25ου ΦΥΛΛΟΥ
ΔΩΔΕΚΑΣΕΛΙΔΟΣ

— ≡ ≡ ≡ —
Συνδρομαὶ Β' ἔτους
 Ἐτνοσία Δραχμὰς **3**
 Ἐξάμηνος » **2**
 Διὰ τὸ ἐξωτερικὸν εἰς χρυσόν.

Ἄπὸ τοῦ 25ου φύλλου ἡ δεκαπενθήμερος συνδρομὴ διακόπτεται. Οἱ ἐπιθυμοῦντες δὲ ν' ἀγοράζωσι κατὰ φύλλα τὴν «Φυλλίδα» δύνανται ν' ἀγοράζωσιν αὐτὴν ἀπὸ τὰ Γραφεῖά μας καὶ τὸ Κιόσκι Ὀμονοίας ἀντὶ λεπτῶν **15.**